

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

16 novembre 2004

PROJET DE LOI

**modifiant diverses dispositions légales en
matière pénale et de procédure pénale en
vue de lutter contre l'arriéré judiciaire**

AMENDEMENTS

N° 1 DE MM. GIET ET MASSIN

Art. 2

Compléter l'article 216^{quater} du Code d'instruction criminelle proposé, par un § 3, rédigé comme suit:

«§ 3. Chaque année, le procureur du Roi fait rapport au ministre de la Justice par l'intermédiaire du procureur général sur l'application de la procédure de convocation par procès-verbal. Le procureur général fait le même rapport pour les affaires fixées devant la cour d'appel.».

Document précédent :

Doc 51 **1273/ (2004/2005)** :
001 : Projet de loi.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

16 november 2004

WETSONTWERP

**tot wijziging van diverse wettelijke
bepalingen met betrekking tot het strafrecht
en de strafrechtspleging, teneinde de
gerechtelijke achterstand weg te werken**

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN DE HEREN GIET EN MASSIN

Art. 2

Het ontworpen artikel 216^{quater} van het Wetboek van strafvordering aanvullen met een paragraaf 3, luidende:

«§ 3. Jaarlijks brengt de procureur des Konings, via de procureur-generaal, aan de minister van Justitie verslag uit over de toepassing van de procedure van oproeping bij proces-verbaal. De procureur-generaal stelt een zelfde verslag op voor de bij het hof van beroep aanhangig gemaakte zaken.».

Voorgaand document :

Doc 51 **1273/ (2004/2005)** :
001 : Wetsontwerp.

N° 2 DE MM. GIET ET MASSIN

Art. 4 (nouveau)

Remplacer l'article 4 du titre préliminaire du Code d'instruction criminelle par l'article suivant :

«Art. 4. — L'action civile peut être poursuivie en même temps et devant les mêmes juges que l'action publique. Elle peut aussi l'être séparément; dans ce cas l'exercice en est suspendu tant qu'il n'a pas été prononcé définitivement sur l'action publique, intentée avant ou pendant la poursuite de l'action civile.

Le juge saisi de l'action publique réserve d'office les intérêts civils, même en l'absence de constitution de partie civile, si la cause n'est pas en état d'être jugée quant à ces intérêts.

Sans préjudice de son droit de saisir la juridiction civile par requête contradictoire conformément aux articles 1034bis à 1034sexies du Code judiciaire, toute personne lésée par l'infraction peut ensuite obtenir sans frais que la juridiction qui a statué sur l'action publique statue sur les intérêts civils, sur requête déposée au greffe en autant d'exemplaires qu'il y a de parties en cause.

Cette requête vaut constitution de partie civile.

Elle est notifiée aux parties et le cas échéant à leurs avocats par le greffe, avec mention des lieu, jour et heure de l'audience à laquelle l'examen de l'affaire est fixé.

À cette audience ou à toute autre audience ultérieure, toute partie à la cause peut solliciter du juge saisi de la cause qu'il fixe des délais pour la transmission et le dépôt des pièces et des conclusions.

Sauf accord des parties ou l'exception visée à l'article 748, § 2, du Code judiciaire, les conclusions communiquées après l'expiration des délais déterminés à l'alinéa précédent sont d'office écartées des débats. Au jour fixé, la partie la plus diligente peut requérir un jugement contradictoire.

Nr. 2 VAN DE HEREN GIET EN MASSIN

Art. 4(nieuw)

Artikel 4 van de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering vervangen door een artikel, luidende:

«Art. 4. — De burgerlijke rechtsvordering kan terzelfder tijd en voor dezelfde rechters vervolgd worden als de strafvordering. Zij kan ook afzonderlijk vervolgd worden; in dat geval is zij geschorst, zolang niet definitief is beslist over de strafvordering die vóór of gedurende de burgerlijke rechtsvordering is ingesteld.

De rechter bij wie de zaak aldus aanhangig is gemaakt, houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan, zelfs bij ontstentenis van burgerlijke-partijstelling, wanneer de zaak wat die belangen betreft niet in staat van wijzen is.

Onverminderd het recht om de zaak, conform de artikelen 1034bis tot 1034sexies van het Gerechtelijk Wetboek, door middel van een verzoekschrift op tegenspraak bij de burgerlijke rechter aanhangig te maken, kan een ieder die door het strafbaar feit schade heeft geleden, nadien door middel van een ter griffie ingediend verzoekschrift, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, kosteloos verkrijgen dat het gerecht dat uitspraak heeft gedaan over de strafvordering, uitspraak doet over de burgerlijke belangen.

Dat verzoekschrift geldt als burgerlijke-partijstelling.

Het verzoekschrift wordt door de griffier ter kennis van de partijen en, in voorkomend geval, van de advocaten gebracht onder vermelding van plaats, dag en uur van de zitting waarop de zaak wordt behandeld.

Op die terechtzitting of op elke latere terechtzitting kan elke in het geding zijnde partij de rechter bij wie de zaak aanhangig is gemaakt, verzoeken termijnen vast te stellen voor de verzending en de indiening van de stukken en conclusies.

Behoudens akkoord van de partijen of de in artikel 748, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde uitzondering, worden de conclusies die na het verstrijken van de in het vorige lid vastgestelde termijnen worden overgelegd, ambtshalve uit de debatten geweerd. Op de vastgestelde dag kan de meest gereede partij een vonnis op tegenspraak vorderen.

Lorsque le juge est saisi uniquement des intérêts civils, la présence du ministère public à l'audience n'est pas obligatoire.».

JUSTIFICATION

L'article 4 du titre préliminaire du Code d'instruction criminelle est consacré au problème des intérêts civils.

Depuis les modifications du texte intervenues suite au vote des lois des 11 juillet 1994 et 28 mars 2000, les tribunaux correctionnels saisis conformément aux articles 216*quater* et 215*quinquies* et les tribunaux de police ont l'obligation de réserver d'office les intérêts civils, même en l'absence de constitution de partie civile si la cause n'est pas en état d'être jugée quant à ces intérêts.

La personne lésée peut alors, sans frais, faire revenir l'affaire devant la juridiction concernée pour qu'il soit statué sur sa réclamation et ainsi obtenir réparation.

Il est proposé d'étendre cette possibilité à toutes les affaires pénales indépendamment du mode de saisine du tribunal.

Par ailleurs, notre système offrant le choix de la juridiction civile ou pénale pour l'exercice de l'action civile, il est proposé de permettre également à la victime de s'adresser aux juridictions civiles non pas par citation mais par requête ce qui diminue le coût de l'acte introductif pour la victime.

Ensuite, il a été fréquemment constaté notamment en matière d'intérêts civils devant le tribunal de police des problèmes de mise en état de la cause. La solution ici présentée est la transposition adaptée de l'article 747, § 2, du Code judiciaire en permettant à toute partie intéressée de solliciter du juge un calendrier de procédure.

Enfin, la présence du ministère public à l'audience, toujours obligatoire à ce jour, lorsque c'est le juge pénal qui statue sur les intérêts civils d'un dossier est rendue facultative.

En effet, le temps perdu par ces magistrats à ces audiences où ils n'ont pas de réelle utilité, est important et pourra désormais être consacré à des tâches prioritaires.

Thierry GIET (PS)
Eric MASSIN (PS)

Wanneer alleen de burgerlijke belangen bij de rechter aanhangig worden gemaakt, is de aanwezigheid van het openbaar ministerie op de terechtzitting niet verplicht.».

VERANTWOORDING

Artikel 4 van de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering is gewijd aan het probleem van de burgerlijke belangen.

Sinds de na de goedkeuring van de wetten van 11 juli 1994 en 28 maart 2000 doorgevoerde tekstwijzigingen, geldt voor de conform artikel 216*quater* en artikel 215*quinquies* Wv's aangezochte correctionele rechtbanken alsmede voor de politierechtbanken, de verplichting ambtshalve de burgerlijke belangen aan te houden zelfs bij ontstentenis van burgerlijke-partijstelling, wanneer de zaak wat die belangen betreft niet in staat van wijzen is.

De persoon die schade heeft geleden kan dan kosteloos de zaak opnieuw naar het betrokken rechtcollege laten doorverwijzen om uitspraak te doen over zijn vordering, en aldus herstel te verkrijgen.

Thans wordt voorgesteld die mogelijkheid tot alle strafzaken uit te breiden, en dat ongeacht de wijze waarop het dossier bij de rechtbank aanhangig werd gemaakt.

Ons systeem voorziet in een keuzemogelijkheid om een burgerlijke vordering voor de burgerlijke dan wel voor de strafrechtbank in te stellen. Vandaar het voorstel om het slachtoffer ook de mogelijkheid te bieden zich niet langer bij oproeping maar door middel van een verzoekschrift tot de burgerrechtbanken te wenden, wat de kosten voor de inleidende akte die ten laste van het slachtoffer vallen, drukt.

Vervolgens heeft men, meer bepaald in aangelegenheden voor de politierechtbank waarbij burgerlijke belangen in het geding zijn, vaak problemen vastgesteld wanneer de zaak moet worden voorbereid voor de procedure. De hier voorgestane oplossing bestaat in de aangepaste omzetting van artikel 747, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek door het voor elke belanghebbende partij mogelijk te maken aan de rechter een tijdspad voor de procedure te vragen.

Tot slot wordt de tot nu toe verplichte aanwezigheid van het openbaar ministerie ter zitting als de strafrechter uitspraak doet inzake de burgerlijke belangen van een dossier, facultatief gemaakt.

Doordat die magistraten aanwezig moeten zijn op terechtzittingen waar ze niet echt nuttig zijn, verliezen zij immers zeer veel tijd, die zij voortaan aan prioritaire taken zullen kunnen besteden.

N° 3 DU GOUVERNEMENT

Art. 2

À l'article 216^{quater}, premier alinéa, du Code d'instruction criminelle proposé, remplacer la deuxième phrase comme suit :

«À défaut, le procès-verbal sera déclaré irrecevable et les poursuites devront être réengagées conformément aux articles 145 à 147 et 182 à 184.».

JUSTIFICATION

Cet amendement vise à adapter le texte français à la terminologie utilisée dans le texte néerlandais. L'irrecevabilité ne touche que le procès-verbal et les poursuites pourront de nouveau être réengagées par citation directe.

La ministre de la Justice,

L. ONKELINX

N° 4 DE M. WATHELET

Art. 2

Compléter l'alinéa premier du § 2 de l'article 216^{quater} du Code d'instruction criminelle proposé, par les mots :

«à l'exception des modes de saisine prévus aux articles 216^{quater} et 216^{quinquies} du présent code».

JUSTIFICATION

Lorsque le délai n'est pas respecté, les poursuites devront être réengagées conformément à tous les autres modes de saisine, à l'exception de la convocation par procès-verbal et de la convocation aux fins de comparution immédiate.

En effet, la procédure de l'article 216^{quater} est prévue pour accélérer et simplifier la procédure de mise en jugement ; en pratique, elle ne peut s'appliquer que dans les affaires dont l'éluclation est aisée et pour lesquelles le parquet ne requiert pas la mise à l'instruction. Si le jugement n'est pas rendu dans les deux mois, c'est parce que l'affaire en définitive est plus complexe et il convient de procéder par citation directe voire de mettre l'affaire à l'instruction.

Nr. 3 VAN DE REGERING

Art. 2

In het voorgestelde artikel 216^{quater}, § 2, eerste lid, van het Wetboek van strafvordering, de tweede zin vervangen door de volgende zin:

«Bij ontstentenis wordt het proces-verbaal onontvankelijk verklaard en moeten de vervolgingen opnieuw worden ingesteld overeenkomstig de artikelen 145 tot 147 en 182 tot 184.».

VERANTWOORDING

Dit amendement strekt ertoe de Franse tekst aan te passen aan de terminologie die wordt gebruikt in de Nederlandse tekst. De onontvankelijkheid kan slechts betrekking hebben op het proces-verbaal en de vervolgingen kunnen opnieuw worden ingesteld bij rechtstreekse dagvaarding.

De minister van Justitie,

L. ONKELINX

Nr. 4 VAN DE HEER WATHELET

Art. 2

Het ontworpen artikel 216^{quater}, § 2, eerste lid, van het Wetboek van strafvordering aanvullen met de woorden :

«met uitzondering van de in de artikelen 216^{quater} en 216^{quinquies} van dit Wetboek bedoelde wijzen van aanhangigmaking.».

VERANTWOORDING

Als de termijn niet wordt nageleefd, moeten de vorderingen opnieuw worden ingesteld overeenkomstig alle andere wijzen van aanhangigmaking, met uitzondering van de oproeping bij proces-verbaal en de oproeping met het oog op onmiddellijke verschijning.

De procedure in artikel 216^{quater} is immers ingelast om de berechttingsprocedure te versnellen en te vereenvoudigen; in de praktijk kan zij maar worden toegepast voor zaken waarbij de toelichting makkelijk is en waarvoor het parket geen onderzoek vordert. Als het vonnis niet binnen twee maanden wordt uitgesproken, betekent dit dat de zaak uiteindelijk ingewikkelder is en men moet te werk gaan door rechtstreekse dagvaarding of zelfs de zaak aan een onderzoek moet onderwerpen.

N° 5 DE M. VAN PARYS

Art. 3

Supprimer l'article 195 du Code judiciaire proposé.

JUSTIFICATION

Nous estimons que cet article doit être supprimé et nous nous fondons à cet effet sur l'avis du Conseil d'État.

1) En premier lieu, le Conseil d'État estime que les lacunes au sein du tribunal de première instance provenant de la désignation pour la cour d'assises de juges de ce tribunal ne doivent pas être comblées en permettant à des magistrats suppléants de siéger comme juge unique.

La solution proposée par le gouvernement introduirait, en effet, une profonde incohérence dans le régime organisé par l'article 195 du Code judiciaire, puisque, conformément à son alinéa 2, les juges effectifs n'ayant pas exercé pendant une période minimale de trois ans les fonctions de juge ou de magistrat du ministère public ne peuvent être appelés à siéger seuls qu'en cas de nécessité constatée par le président du tribunal de première instance, après que l'avis écrit et motivé du procureur du Roi et du bâtonnier de l'Ordre des avocats a été demandé.

Dès lors qu'à la différence des juges effectifs ou de complément au tribunal de première instance, le juge suppléant visé à l'article 192 du Code judiciaire ne doit notamment pas, pour être nommé, avoir réussi l'examen d'aptitude professionnelle ou accompli le stage judiciaire, il ne se justifierait guère de lui permettre de siéger seul dans des conditions qui seraient même moins restrictives que celles prévues par l'article 195, alinéa 2, précité.

La circonstance que ce juge suppléant ne pourrait siéger seul qu'en remplacement de juges effectifs appelés à siéger seuls, mais désignés par le président en qualité d'assesseur pour former le siège d'une cour d'assises, n'est nullement de nature à réduire l'incohérence qui vient d'être relevée dès lors que, conformément à l'article 121, alinéa 1er, du Code judiciaire, le président du tribunal de première instance désigne ces assessesseurs parmi les vice-présidents et les juges les plus anciens en rang de ce tribunal.

En outre, le remplacement, dans leurs fonctions de juge unique, de ces magistrats les plus expérimentés par des juges suppléants, et ce, par dérogation à l'article 195 actuel, qui ne les autorise en aucun cas à siéger seul, serait pour le moins paradoxal.

Le Conseil estime au contraire que c'est par l'adaptation des cadres des tribunaux de première instance qu'il faudrait remédier à cette situation.

Nr. 5 VAN DE HEER VAN PARYS

Art. 3

Het voorgestelde artikel 195 van het Gerechtelijk Wetboek weglaten.

VERANTWOORDING

Indiener meent dat dit artikel moet weggelaten worden en baseert zich hiervoor op het advies van de Raad van State.

1) Ten eerste meent de Raad van State dat de leemten die ontstaan zijn in de rechtbanken van eerste aanleg door de aanwijzing van rechters in deze rechtbank voor het hof van assisen niet moeten opgevuld worden door alleenzettelende plaatsvervangende magistraten.

De door de regering voorgestelde oplossing zou immers een ernstige incoherentie doen ontstaan in de regeling voorgeschreven bij artikel 195 van het Gerechtelijk Wetboek, daar overeenkomstig het tweede lid van dat artikel werkende rechters die niet gedurende ten minste drie jaar het ambt van rechter of van magistraat van het openbaar ministerie hebben uitgeoefend, alleen als enige rechter zitting kunnen hebben wanneer de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg de noodzaak daarvan aantoonde, nadat het schriftelijk en met redenen omklede advies van de procureur des Konings en van de stafhouder van de Orde van Advocaten is aangevraagd.

Aangezien de plaatsvervangend rechter waarvan sprake is in artikel 192 van het Gerechtelijk Wetboek, in tegenstelling tot de werkende rechters of de toegevoegde rechters in de rechtbank van eerste aanleg, inzonderheid om te worden benoemd niet geslaagd hoeft te zijn voor het examen inzake beroepsbekwaamheid of niet de gerechtelijke stage hoeft te hebben volbracht, zou het niet gerechtvaardigd zijn hem toe te staan als enige rechter zitting te hebben onder voorwaarden die zelfs minder restrictief zijn dan die voorgeschreven bij het voornoemde artikel 195, tweede lid.

De omstandigheid dat die plaatsvervangend rechter uitsluitend als enige rechter zitting kan hebben ter vervanging van werkende rechters wier normale taak het is als enige rechter zitting te hebben maar die door de voorzitter als assessor worden aangewezen om deel uit te maken van een hof van assisen, werkt de hierboven aangehaalde incoherentie geenszins weg, daar overeenkomstig artikel 121, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek die assessoren door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg worden aangewezen uit de oudste ondervoorzitters en rechters in rang in die rechtbank.

Bovendien zou het op zijn minst paradoxaal zijn dat die meest ervaren magistraten in hun ambt van enige rechter vervangen worden door plaatsvervangende rechters, zulks in afwijking van het huidige artikel 195, dat hen in geen geval toestaat als enige rechter zitting te hebben.

De Raad meent in tegendeel dat deze situatie moet verholpen worden door een aanpassing van de personeelformaties van de rechtbanken van eerste aanleg.

2) Par ailleurs, nous ne pouvons souscrire à l'article 3 proposé et ce, pour une autre raison invoquée par le Conseil d'État.

Conformément à l'article 5, 2°, de l'arrêté royal du 16 novembre 1994 relatif au contrôle administratif et budgétaire, les avant-projets de loi qui sont directement ou indirectement de nature à entraîner des dépenses nouvelles doivent être soumis à l'accord préalable du ministre qui a le Budget dans ses attributions.

Le Conseil d'État a fait observer dans son avis que cet accord du ministre du Budget ne figurait pas dans les documents joints à la demande d'avis et que la délibération collégiale du Conseil des ministres sur les avant-projets de loi ne pouvait suppléer l'accord exprès et préalable du ministre chargé du Budget.

Étant donné que l'article 3 n'a pas encore été soumis au ministre du Budget, il est actuellement impossible de vérifier si la mesure proposée est supportable du point de vue budgétaire.

C'est pour ces raisons que nous ne pouvons souscrire à la proposition du gouvernement de permettre aux juges suppléants de siéger comme juge unique.

N° 6 DE MM. **MASSIN ET PERPETE**

Art. 2

À l'article 216^{quater}, § 2, du Code d'instruction criminelle proposé, insérer un nouvel alinéa en entre l'alinéa 1er et l'alinéa 2, rédigé comme suit :

«En cas d'opposition, le jugement doit être prononcé dans les deux mois de l'audience visée aux articles 151, alinéa 2 et 188.».

Eric MASSIN (PS)
André PERPETE (PS)

2) Vervolgens gaan wij niet akkoord met het voorgestelde artikel 3 om nog een andere door de Raad van State aangehaalde reden.

Overeenkomstig artikel 5, 2°, van het koninklijk besluit van 16 november 1994 betreffende de administratieve en begrotingscontrole moeten voorontwerpen van wet die direct of indirect aanleiding kunnen geven tot nieuwe uitgaven, vooraf ter akkoordbevinding worden voorgelegd aan de minister tot wiens bevoegdheid de begroting behoort.

De Raad van State merkte in haar advies op dat deze akkoordbevinding van de minister van Begroting niet voorkwam in de stukken gevoegd bij de adviesaanvraag en dat een collegiale beraadslaging in de Ministerraad over een voorontwerp van wet niet in de plaats komen van de uitdrukkelijke en voorafgaande akkoordbevinding van de minister van Begroting.

Aangezien artikel 3 nog niet voorgelegd aan de minister van Begroting is het thans onmogelijk om na te gaan of deze voorgestelde maatregel budgettair kan gedragen worden.

Om deze redenen gaan wij niet akkoord met het voorstel van de regering om plaatsvervangende rechters toe te laten te zetelen als alleenzettelende rechter.

Tony VAN PARYS (CD&V)

Nr. 6 VAN DE HEREN **MASSIN EN PERPÈTE**

Art. 2

In het voorgestelde artikel 216^{quater}, § 2, van het Wetboek van strafvordering, tussen het eerste en het tweede lid een nieuw lid invoegen dat luidt als volgt:

«In geval van verzet moet het vonnis worden uitgesproken binnen twee maanden na de zitting als bedoeld in de artikelen 151, tweede lid, en 188.».

N° 7 DE M. WATHELET
(en ordre principal)

Art. 3

À l'article 195 du Code judiciaire proposé, apporter les modifications suivantes :

A. Insérer entre le mot «suppléant» et le mot «exerçant» les mots «nommé avant le 1er octobre 1993 et» ;

B. Insérer entre le mot «exerçant» et les mots «cette fonction» le mot «régulièrement».

JUSTIFICATION

Pour répondre aux critiques du Conseil d'État, il convient de réserver le remplacement visé par le projet de loi aux juges suppléants les plus expérimentés.

Depuis la loi du 15 juin 2001, les juges suppléants nommés avant le 1er octobre 1993 sont réputés avoir réussi l'examen d'aptitude professionnelle. Par ailleurs, en ce qui concerne la candidature à une nomination de magistrat, la loi assimile ces mêmes juges suppléants aux candidats ayant réussi l'examen d'aptitude professionnelle ou ayant terminé le stage judiciaire, ou à un magistrat n'ayant obtenu que des avis individuels favorables, pour autant qu'ils aient remplacé régulièrement au cours des 5 années qui précèdent leur candidature, soit des juges, soit des magistrats du ministère public. Cela signifie que la Commission de nomination et de désignation du Conseil supérieur de la Justice examinera les mérites respectifs de ces candidats sur pied d'égalité.

Il conviendrait donc, dans le même esprit, de ne réserver le remplacement visé par le projet de loi qu'aux juges suppléants nommés avant le 1er octobre 1993 (A) et qui ont remplacé régulièrement (B) un magistrat au cours des dix années qui précèdent leur candidature à ce remplacement.

Les dix ans d'expérience peuvent se justifier par le fait que les juges suppléants seront amenés à remplacer un juge effectif appelé à siéger seul.

Nr. 7 VAN DE HEER WATHELET
(in hoofdorde)

Art. 3

In het voorgestelde artikel 195 van het Gerechtelijk Wetboek, de woorden «een plaatsvervangend rechter die deze functie gedurende ten minste tien jaar uitoefent of» vervangen door de woorden «een vóór 1 oktober 1993 benoemd plaatsvervangend rechter die deze functie sinds ten minste tien jaar geregeld uitoefent, dan wel».

VERANTWOORDING

Teneinde tegemoet te komen aan de opmerkingen van de Raad van State, ware het wenselijk de via dit wetsontwerp beoogde mogelijkheid een werkend rechter te vervangen, voor te behouden aan de plaatsvervangend rechters met de meeste ervaring.

Sinds de wet van 15 juni 2001 worden de vóór 1 oktober 1993 benoemde plaatsvervangend rechters geacht te zijn geslaagd voor het examen inzake beroepsbekwaamheid. Wat voorts de kandidatuur voor een benoeming tot magistraat betreft, stelt de wet voornoemde plaatsvervangend rechters gelijk met de kandidaten die voor dat examen inzake beroepsbekwaamheid zijn geslaagd of die de gerechtelijke stage hebben volbracht, dan wel met de magistraten die uitsluitend gunstige individuele beoordelingen kunnen voorleggen. Voorwaarde daarbij is wel dat zij gedurende de vijf jaar die aan hun kandidatuur voorafgaan, geregeld rechters of magistraten van het openbaar ministerie hebben vervangen. Een en ander betekent dat de benoemings- en aanwijzingscommissie van de Hoge Raad voor de Justitie de respectieve merites van die verschillende kandidaten zal onderzoeken zonder terzake enig onderscheid te maken.

Om diezelfde reden ware het raadzaam dat alleen de plaatsvervangend rechters die vóór 1 oktober 1993 werden benoemd en die gedurende de tien jaar voorafgaand aan hun kandidatuur geregeld een magistraat hebben vervangen, in aanmerking zouden komen om, zoals bepaald in het wetsontwerp, een werkend rechter te vervangen.

De gevraagde ervaring van tien jaar is verantwoord, omdat de plaatsvervangend rechters per slot van rekening een werkend rechter zullen moeten vervangen die als enig rechter zitting houdt.

N° 8 DE M. WATHELET
(en ordre subsidiaire)

Art. 3

À l'article 195 du Code judiciaire proposé, apporter les modifications suivants :
Insérer entre le mot «exerçant» et les mots «cette fonction» le mot «régulièrement».

JUSTIFICATION

Cf amendement précédent.

N° 9 DE M. WATHELET
(en ordre subsidiaire)

Art. 3

À l'article 195 du Code judiciaire proposé, insérer entre les mots «au moins» et les mots «ou par» les mots «sur présentation par la Commission de nomination compétente du Conseil supérieur de la Justice».

JUSTIFICATION

Il convient de compléter cet article pour permettre aux Commissions de nomination du Conseil supérieur de la Justice de se prononcer sur les mérites respectifs des juges suppléants candidats au remplacement d'un juge désigné en qualité d'assesseur pour former le siège d'une cour d'assises dans le cadre du nouvel et dernier alinéa de l'article 195 du Code judiciaire.

La Commission de nomination compétente examinera en particulier la régularité des remplacements effectués par le juge suppléant.

Melchior WATHELET (cdH)

Nr. 8 VAN DE HEER WATHELET
(in bijkomende orde)

Art. 3

In het voorgestelde artikel 195 van het Gerechtelijk Wetboek, de woorden «die deze functie gedurende ten minste tien jaar uitoefent of» **vervangen door de woorden** «die deze functie sinds ten minste tien jaar geregeld uitoefent, dan wel».

VERANTWOORDING

Zie amendement nr. 7.

Nr. 9 VAN DE HEER WATHELET
(in bijkomende orde)

Art. 3

In het voorgestelde artikel 195 van het Gerechtelijk Wetboek, de woorden «die deze functie gedurende ten minste tien jaar uitoefent of» **vervangen door de woorden** «die deze functie sinds ten minste tien jaar geregeld uitoefent en die wordt voorgedragen door de bevoegde benoemingscommissie van de Hoge Raad voor de Justitie, dan wel».

VERANTWOORDING

Dit artikel behoort te worden aangevuld, teneinde de benoemingscommissies van de Hoge Raad voor de Justitie in staat te stellen zich uit te spreken over de respectieve merites van de plaatsvervangend rechters die kandideren voor de vervanging van een werkend rechter die, in het kader van het nieuwe en laatste lid van artikel 195 van het Gerechtelijk Wetboek, is aangewezen om als assessor deel uit te maken van een hof van assisen.

De bevoegde benoemingscommissie zal meer bepaald nagaan in hoeverre de kandiderende plaatsvervangend rechter tot dusver geregeld als vervanger heeft ingesprongen.